

Yasmina Reza
Babilon

Fordította
KISS KORNÉLIA

A fordítás alapjául szolgáló kiadás:
Yasmina Reza: *Babylone*, Flammarion, 2016

Copyright © 2016, Yasmina Reza, Flammarion
All rights reserved
Hungarian translation © Kiss Kornélia, 2021

Ha csak egyetlen képet kellene elkülönítenem az összes többi közül, ami a fejemben van, azt választanám, ahogyan Jean-Lino ott ül szinte teljes sötétségben a marokkói fotelben, két keze a karfán, körülötte egy csomó szék, aminek már semmi keresnivalója a lakásban. A kővé dermedt Jean-Lino Manoscrivi ül a kényelmetlen széken a szalonban, a tálalószekrényen ott sorakozik a rengeteg pohár, amit irtó feleslegesen a nagy alkalomra összevásároltam, a zellerszárazak, light chipsek, meg a valamelyik derús pillanatomban kiötölt házibuli összes többi relikviája között. Vajon ki tudná meghatározni, hogyan is kezdődött az egész? Ki tudja, micsoda rejtélyes és messzire visszanyúló összefüggések igazgatták a történeteket? Jean-Lino egy bárban ismerkedett meg Lydie Gumbiner-vel, a nő ott énekelt. Ezek után az ember azt gondolná, hogy egy búgó hangú fiatal lány riszálta magát valami mikrofon előtt. Ehhez képest alacsony kis nő volt, melle szinte semmi, cigányosan öltözött, karja tele karkötővel, és láthatóan a haját igyekezett hangsúlyozni, mert az göndör volt, dús és narancssárga, díszes pántokkal hátraszorítva (egyébként bokalánca is volt, azon is csüngtek mindenféle díszek...). Egy énektanártól vett dzsesszleckéket, és időnként bárokban lépett fel (egyszer mi is elmentünk meghallgatni). A *Siracuse*-t énekelte, közben Jean-Linót nézte, aki – tiszta véletlenségből – ott ült aznap este a kis színpad szélénél, és a végén már ő is mormogta, hogy *mielőtt fiatalságom elillan, és a tavasz is messze száll...* Jean-Lino imádta

Henri Salvadort. Lydie-vel megtetszetek egymásnak. Jean-Linónak tetszett a nő hangja. Elvárásolta a hosszú, légies szoknya, a tarkabarka színvilág. Vonzónak találta, hogy egy nő ennyi idősen magasról tesz a városi szokásokra. Lydie sok szempontból egyébként valóban beskatulyázhatatlan nő volt, például hitt benne, hogy természetfeletti képességekkel van megáldva. Hogy miben hasonlított ez a két ember? Strasbourgban az egyetemen volt egy barátnőm, egy viszzahúzódó lány. Feleségül ment egy hálátlan, szótlan pasashoz. Azt mondta, ez a férfi magányos, én is magányos vagyok. Harminc évvel később a vonaton ösztetalálkoztam vele, vidámparkoknak tervezett hőléggallonos körhintákat, azóta is együtt volt a férfival, és három gyerekük született. A Gumbiner–Manoscripipáros esetében nem volt ilyen vidám a történet vége, nem mintha a végtelen számú variációnak nem mindig ugyanaz lenne a vezérmotívuma... Csináltam néhány fényképet a bulin (tavaszváró bulinak neveztem el). Az egyikben Jean-Lino látható, a kanapén ülő, tiritarkába öltözött Lydie felé hajol, mindketten nevetnek, tőlük balra néznek valamit. Láthatóan jól érzik magukat. Jean-Lino elégedett, vörös az arca. A kanapé támlájára támaszkodik, felsőteste a vörös hajzuhatag fölé hajol. Pontosan emlékszem, min nevettek ilyen jót. A fényképet végül a nyomozati anyagban is felhasználták. Azt ragadta meg, amit az összes többi fénykép, egy kimerevített pillanatot, és az a pillanat már soha többé nem jön vissza, és talán nem is olyan volt, amilyennek látszik. De mivel Lydie Gumbiner-ről soha nem készül már fénykép, ez utóbbi valamiféle titkos tartalmat rejt magában, és mérgező aurát áraszt. Nemrégiben láttam Joseph Mengeléről egy hetilapban

egy fényképet, mely a hetvenes években, Argentínában készült. A szabadban ül, rövid ujjú ing van rajta, körülötte nála sokkal fiatalabb fiúk és lányok. Az egyik lány belekarol. Nevet. A náci orvos is nevet. Mindannyian nevetnek, és felszabadultak, hiszen süt a nap, és milyen könnyű az élet. A fénykép tökéletesen érdektelen volna a dátum és a központi figura neve nélkül. A képaláírás viszont összezavarja a fénykép értelmét. Vajon ez minden fényképre igaz?

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Dürer Nyomda Kft-ben, Gyulán, 2021-ben
Felelős vezető Aggod István ügyvezető igazgató

Kontrollszerkesztő Darvasi Ferenc
Felelős szerkesztő Dávid Anna
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Tomka Eszter
Műszaki vezető Takács Klári
A kötetet Pintér József tervezte
Kiadványszám 9117
Plantin betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 3511 5